

A FONTS pàgs 12 i 13
Orgullosament de la metròpoli: la força de la cultura d'extraradi

HOQUEI PATINS pàg 20
Arnau Ventura, porter del Club Patí Congrés: "Crec que podem fer una bona temporada"

línia ^{12 anys} **Sant Andreu**

Octubre 2021 · Núm. 130 · liniasantandreu.cat

Colau tira pel dret i aprova el tanatori sense suport polític

L'Ajuntament donarà el vistiplau al polèmic projecte per silenci administratiu tot i la forta oposició veïnal pàg 10

Segueix el rebuig

Nova protesta veïnal contra el Porta a Porta pàg 10

Foto: Línia Sant Andreu

FINS A PRINCIPIS D'ANY

La pacificació d'un nou tram de Gran de Sant Andreu s'endarrerirà pàg 10

SALUT pàg 10

El futur CAP de la Sagrera es pot desencallar ben aviat

MÚSICA I COMERÇ pàg 14

L'òpera arribarà a l'Eix Fabra Centre el 15 d'octubre

ASSESSORIA VIA JÚLIA
DES DE 1963

Honestidad y servicio, nuestro valor desde 1963

Ahora es buen momento para comprar tu nueva vivienda y nosotros queremos ayudarte

58 anys 1963-2021

Oficinas Centrales · Via Júlia, 61 · 08042 Barcelona · Tel. 933 506 400
Delegación · Via Júlia, 46 · 08016 Barcelona · Tel. 935 210 640

www.VIAJULIA.COM

Síguenos en:

20 ANYS POSA'T
LA GORRA

PELS INFANTS I ADOLESCENTS AMB CÀNCER

TALLA ADULT

INFANTIL

NOVA!
TALLA

CONNECTA'T AMB LA NATURA!

WWW.POSATLAGORRA.ORG - 93.237.79.79

@POSATLAGORRA

Habitacions a preu de pis

» Dos estudis recents indiquen que Barcelona és la ciutat més cara de l'Estat per compartir pis
 » El preu mitjà de llogar una habitació és de 418 euros, segons Fotocasa, i de 442, segons Pisos.com

Albert Alexandre / Anna Utiel
BARCELONA

La sèrie *Friends*, que es va emetre del 1994 al 2004, ens presentava un grup de sis joves estatunidencs que rondaven la trentena i que vivien compartint pis al barri novaiorquès de Manhattan. Tot i que el programa va tenir un enorme èxit a casa nostra, no es pot dir que reflectís una realitat quotidiana de Catalunya. Els personatges treballaven en professions liberals, ja no estudiaven i seguien compartint pis.

Fins fa poc, aquí compartir pis era una experiència que s'associava als estudiants. Molts universitaris que havien nascut al territori català s'establien durant els anys de carrera a Barcelona. L'equació era clara: els sortia més a compte llogar un immoble amb els amics que haver de desplaçar-se cada dia fins als centres d'educació superior. Més econòmic i menys temps.

Amb tot, en els darrers anys, el mercat del lloguer ha canviat i aquesta opció de vida s'ha estès a altres nínxols de població. Ja no és tan complicat veure com homes i dones de l'edat dels personatges de *Friends* comparteixen pis. Això es deu en gran part a l'augment del preu del lloguer, que ha fet que viure en un pis compartit a Catalunya sigui ara un 25% més car que fa cinc anys, tal com indica un estudi elaborat per Fotocasa.

LA CIUTAT MÉS CARA

Per tant, amb els preus actuals, ni tan sols la manera més econòmica d'independitzar-se és econòmica de veritat. I això és nota especialment a Barcelona, la ciutat més cara de l'Estat per

L'augment del preu del lloguer ha fet que compartir pis ja no sigui només cosa d'estudiants. Foto: Joan Tomàs/ACN

compartir pis. Ho diu el mateix informe de Fotocasa, que situa el preu mitjà de llogar una habitació a Barcelona en 418 euros, però també un altre estudi recent de la plataforma Pisos.com, segons el qual aquesta xifra s'enfila als 442,4 euros.

Sant Andreu és el districte més barat per compartir, amb un preu de 379 euros

Per districtes, l'estudi de Fotocasa reflecteix que el més car és Ciutat Vella, on compartir pis costa de mitjana 468 euros al mes. El segueixen Sarrià-Sant Gervasi (amb una mitjana de 465 euros al mes), l'Eixample (436 euros), Gràcia (414) i Sant

Martí (404). Per contra, els districtes més barats són Nou Barris (345 euros), Horta-Guinardó (369) i Sant Andreu (379).

PROP DE LA MEITAT DEL SOU

El fet que l'augment del preu del lloguer no vagi acompanyat d'un increment dels salaris –més aviat al contrari– es tradueix en precarietat. Ho sap prou bé l'Andrea, una jove de 22 anys que ha de destinar la meitat del seu sou al lloguer del pis de l'Eixample que comparteix amb dues noies més. Això no li deixa gaire marge per estalviar i reconeix que veu “pràcticament impossible viure sola o en parella d'aquí a cinc anys”. “Les meves companyes de pis tenen 25 i 27 anys i tampoc poden”, afegeix.

L'Albert té 29 anys i, per ara, també prefereix esperar. Treballa en una consultoria i viu a

Gràcia, però no paga ni de bon tros el preu de mercat. “Visc en un pis de lloguer amb dos amics, un noi i una noia, i paguem 1.025 euros”, explica. Amb els subministraments, ell paga 350 euros mensuals. Tot i que reconeix que no cobra malament, creu que pagar un pis sol o amb la seva parella li seria complicat. “M'ho podria permetre? Sí, però no estalviaria. Si tingués un problema, no tindria estalvis i, a més, hauria de limitar la meua vida social”, considera.

MARXAR DE BARCELONA

La cursa d'obstacles que suposa independitzar-se a Barcelona acaba provocant que molta gent renunciï a viure-hi. És el cas de la Laura, una noia de 23 anys que va decidir marxar de Sants a l'Hospitalet per trobar opcions una mica més assequi-

bles. “Estava dedicant gairebé el 50% del meu sou a compartir un pis que ni tan sols tenia el terra anivellat i que tenia humitats”, lamenta.

L'Andrea també admet haver viscut en un pis en “condicions desastroses”, del qual ella i les seves companyes van haver de marxar perquè la propietat va decidir vendre'l. “Durant la pandèmia ens van abaixar el lloguer per ajustar-se a l'índex de referència de la Generalitat. Després se'ns va acabar el contracte i van preferir vendre que mantenir el preu rebaixat”, comenta, i recorda com va haver de buscar una alternativa a correu. De fet, en només tres anys, l'Andrea s'ha vist obligada a viure en tres pisos compartits diferents: sap el que és buscar-se la vida en un mercat immobiliari poc amable.

La lupa

A l'escola als dos anys

per Jordi Muñoz

Foto: ACN

Passa poques vegades que els experts en diverses matèries es posin d'acord en la valoració d'una política pública. Generalment hi ha discrepàncies ideològiques i de punts de vista i prioritats. En la majoria de polítiques hi ha controvèrsies i posicions enfrontades. Però hi ha un àmbit en què el consens és (gairebé) universal: en la importància crucial que té l'educació de 0 a 3 anys. Economistes, sociòlegs, especialistes en educació i en desenvolupament cognitiu comparteixen la diagnosi.

Tant si es mira des del punt de vista del desenvolupament cognitiu dels infants, especialment dels d'entorns amb més problemes socioeconòmics, com si s'analitza el problema des de la perspectiva de la incorporació de les dones al mercat de treball, o des de la perspectiva estrictament econòmica, hi ha un acord molt universal al respecte: una de les inversions públiques amb més retorn social i econòmic que es pot fer és la d'oferir educació de qualitat als infants de 0 a 3 anys.

Oferir educació de qualitat en els moments inicials permet prevenir en el futur les desigualtats educatives que costen molt de tancar. L'evidència científica és aclaparadora: l'exposició a l'estimulació precoç que ofereix una educació de qualitat en la primera infantesa té uns efectes sobre el desenvolupament cognitiu i socioafectiu dels infants que s'arrossegueu a les etapes educatives posteriors. Sense aquesta intervenció, les desigualtats en els estímuls que reben els infants en funció del seu context familiar són molt grans, i es reproduïen en el futur. A més, els estu-

dis que miren els efectes a llarg termini observen, de manera molt consistent, com haver rebut una educació de qualitat en aquesta etapa s'associa a resultats molt millors en l'edat adulta, tant pel que fa al mercat de treball com a altres aspectes com la salut física i mental.

La raó fonamental té a veure amb el procés de maduració dels infants. És en les primeres etapes quan la receptivitat és màxima, i per això és molt més fàcil aconseguir resultats quan es fan intervencions molt aviat. Més tard, en etapes educatives posteriors,

Oferir educació de qualitat en els moments inicials permet prevenir les desigualtats educatives futures

costa més que els esforços que s'hi destinen siguin tan efectius.

Tot això, a més, va acompanyat d'un efecte positiu que va més enllà dels infants. Permet reforçar la incorporació de les dones al mercat de treball, perquè es poden reduir les interrupcions en la trajectòria laboral de les mares. I són precisament aquestes interrupcions un dels factors més importants en les desigualtats que es produeixen al mercat de treball entre homes i dones. De fet, aquesta mesura té el potencial de matisar la bretxa salarial de gènere, que està molt relacionada amb la maternitat. I, òbviament, ofe-

rir educació gratuïta des de més aviat contribueix a fer més sostenible la creació de famílies, cosa que podria afavorir la fertilitat.

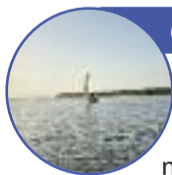
Tot apunta, doncs, en la mateixa direcció. Qualsevol inversió pública en aquesta etapa hauria de ser prioritària perquè té efectes molt positius, tant des del punt de vista de la justícia social, la redistribució i la igualtat d'oportunitats com des del punt de vista del desenvolupament dels infants i del suport a les famílies i la igualtat de gènere.

Al nostre país, malauradament, encara anem endarrerits en això. Tot i els esforços fets des de diversos àmbits, com molts municipis, hi ha dèficits importants. La crisi del 2010 va suposar un cop molt fort, del qual el sistema encara no s'ha recuperat del tot. Per això cal saludar l'anunci del president de la Generalitat d'incorporar la gratuïtat de P2 al sistema educatiu, perquè és una mesura que va en la direcció correcta: dedicar esforços públics allà on poden tenir més efectes.

Incorporar el P2 a les escoles com ja es fa en altres indrets com el País Basc permetrà que molts infants avancin un any la seva entrada en el sistema educatiu. Ara sabem que, a banda de l'estalvi i alleujament que suposa per a les famílies, això ajudarà al desenvolupament cognitiu dels infants en el llarg termini. Per això és molt important que l'anunci es concreti. Cal assegurar la generalització de P2 com un primer pas per a la universalització de l'etapa 0-3, i sobretot cal garantir que els infants d'entorns més vulnerables en facin ús.

Aquí es piula

El Twitter en paper

@AlvaroMunyo

A mi el que em sorprèn és l'amnèsia generacional de gent com la meua tia, qui de jove va anar a més enterraments que aniversaris. De la seua colla d'amics (10), 6 van morir per consum d'heroïna o sobredosi de cocaïna, i tot i això diu que quina llàstima de generació, la meua.

@_Sara_Gonzalez_

Sobre les declaracions del portaveu del CSIF de la Guàrdia Urbana [relacionant botellots i "MENA"]: per responsabilitat i per "imperatiu de la llei", els cossos de seguretat no poden criminalitzar col·lectius de forma generalitzada. L'extrema dreta s'alimenta quan s'institucionalitzen determinats discursos.

@mirmaloret

La llevadora del CAP em cau molt bé, que consti. Tot i que un dia em va dir que el dia del part posi a la canastreta un estoig de maquillatge per sentir-me guapa després de parir, hahaha. Sembla un *cuquiconsell* de l'Angelines [personatge de *La competència de RAC1*]. Ja ho sabeu, nenes!

@aleixramia

Estic renovant el DNI i amb gran estàndard tecnològic et donen un paper amb un número de l'1 al 10 quan entres i després van cridant de viva veu. És clar, han cridat el 6 i s'han aixecat dues persones, una amb el 6 i l'altra amb el 9, i no sabien quin paper era quin. És que de debò...

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas

Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anton Rosa (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga García (Vallès), Francisco Javier Rodríguez

Dipòsit Legal: B 11298-2010

(l'Hospitalet i Baix Llobregat), Alba Losada (Districtes de Barcelona), Anna Utiel (Montse-ratí) i Toni Delgado (Esports)

Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Dept. Comercial: Lola Gutiérrez
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011 Diputació de Barcelona

Editor-Gerent: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Coordinador de Vendes: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Estratègia digital: Anna Corbatera
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

Ajuntament

Davant la manca de suports entre l'oposició per a la construcció del tanatori a les Casernes de Sant Andreu, l'Ajuntament va retirar durant el darrer Ple aquest punt de l'ordre del dia perquè el projecte s'aprovi per silenci administratiu.

pàgina 10

AV la Sagrera

L'AV de la Sagrera segueix lluitant per aconseguir el nou CAP per al barri. L'entitat es reunirà el pròxim 6 d'octubre amb CatSalut i el Districte per saber quina de les dues possibles ubicacions per al futur CAP de la Sagrera és "la més adequada".

pàgina 10

Barcelona Comerç

La tercera edició del programa Òpera al Comerç, impulsat per Barcelona Comerç, arribarà el pròxim 15 d'octubre a l'Eix Fabra Centre. La idea és que establiments associats a l'eix comercial acullin setmanalment actuacions d'òpera.

pàgina 14

El + llegit

Línia Sant Andreu.cat

- 1 Convoquen una nova manifestació contra el Porta a Porta de Sant Andreu
- 2 La Sagrera vol ja una solució per a l'ampliació del CAP
- 3 S'endarrereix la pacificació d'un nou tram del carrer Gran de Sant Andreu
- 4 Arriba una nova edició del Comerç al Carrer de tardor
- 5 UE Sant Andreu: un miracle en el futbol formatiu

Safata d'entrada

Els miserables

per Francesc Reina

Parlar de vulnerabilitat és complicat, és un concepte amb moltes representacions. Hi ha la possibilitat d'imaginar a un ésser ferit o també un sistema artificial danyat (com ara un ordinador). Pot atendre a un tema d'índole social per una reclamació de drets, quan es pretén destacar la cura enfront de la desprotecció. Encara que, d'altra banda, pot atribuir-se a un estat de risc ambiental subjecte a les condicions del medi (com passa amb les catàstrofes climàtiques). El cert és que vulnerables, ho som bé per fragilitat pròpia (biològica o psíquica) o perquè alguna cosa exterior ho suscita. Un procés gens improvisat, propiciat per la política, l'economia o un aspecte cultural, com aquelles situacions derivades de la pertinença a un grup o a un gènere determinat.

La tendència actual ens dirigeix cap a la defensa de l'individualisme, l'autonomia i la independència per sobre d'altres comportaments i valors. L'individu imaginari, per als neoliberals, és un de lliure, sa, responsable i emprenedor, deixant en un segon pla les persones assalariades insegures i altres desvalguts per la pobresa. I encara que uns i altres es ressenten de situacions d'injustícia, les desigualtats es perpetuen entre aquells de rang inferior, com denunciaria Víctor Hugo. Són límits simbòlics que provoquen confusió en distanciar la noció del bé i del mal, canviant el sig-

nificat de l'ètica pel de la moralitat (entesa com el compliment de normes). La classe política, quan es desenganxa de la cosa pública, amplia, sense que es pugui evitar, la privatització dels mitjans col·lectius, sempre reservada per a una elit que basa la seva capacitat en la propietat privada per gaudir propi, d'afins (també polítics giratoris) i familiars.

Per això es corre el perill de deshumanitzar l'ésser humà quan s'alimenta el sistema de justícia amb set de sacrificis

corporacions, tot acusant les capes fràgils de passivitat i abús de les prestacions administratives.

La debilitat es conjuga al costat de la desvinculació de les estructures formals educatives, de treball i d'ajuda. És molt lleig instrumentalitzar la dignitat dels altres camuflant segons quins termes. No mostrar reconeixement, com diu Richard Sennett, és un atropellament i una falta de respecte. Caldrà cuidar molt bé la qualitat de les formes d'acceptació, ja que no poden donar-se només de manera espontània, voluntarista i, encara menys, propagandística. Per això visibilitzar ha de ser un acte honest i de

recerca del bé comú.

La llibertat que alguns enarboren o reclamen no té res a veure amb el menyspreu velat cap als anòmals de caràcter generalment indecís, aquests que no arriben al cap de la setmana (abans era al cap del mes) i que, com apunta Axel Honneth, no tenen més remei que fer ús de la seva única llibertat, la negativa.

Només desplaçant-se als llocs on es concentren les incerteses es podrà comprendre el present, deia el gran Robert Castel.

La tendència actual ens dirigeix cap a la defensa de l'individualisme

contra qui viola la llei (encara que una violació de la llei a Sarrià costa la meitat que una a Terrassa). L'enviliment és el gest als peus del qual s'ofereixen víctimes, unes certes i altres creades en benefici dels seus interessos.

Catalunya ha estat aquests últims anys l'autonomia que, al costat de Madrid, ha dedicat menys a despesa social: promovent poc l'Estat per solucionar les crisis del desgast de la societat en comptes de responsabilitzar els grans bancs i

Línia Sant Andreu no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#AmbCertificatCovid

#AssetjamentAlMetro

#DetencióExpres

@tv3cat: Catalunya accelera la reobertura de l'oci nocturn. El Govern buscarà l'aval dels tribunals per exigir el passaport Covid per entrar a bars musicals i discoteques.

@elisendarovira: 6 de cada 10 dones que agafen el transport públic habitualment han patit assetjament sexual. La majoria de casos afecten noies joves i passen al metro.

@oyesherman: D'altra banda, un esdeveniment de folklore català a l'Alguer sembla el parany a mida per a Puigdemont, ideat pel mateix Llarena.

1 d'octubre: un acte de democràcia

per Joan Ramon Casals, coordinador de Junts per Catalunya a les comarques de Barcelona

L'1 d'octubre va ser un referèndum fet basant-se en les lleis aprovades pel Parlament de Catalunya i convocat pel Govern de la Generalitat, encapçalat pel president Puigdemont, per fer possible el mandat democràtic de la majoria de catalans i catalanes en unes eleccions. Per tant, va ser un procés plenament legítim i vàlid. Responia a la voluntat majoritària del poble de Catalunya de poder exercir el dret democràtic d'autodeterminació, en funció de la nostra tradició i forma de ser com a societat de base democràtica.

L'Estat espanyol podia correspondre el repte i la petició de democràcia que fèiem els catalans acceptant i reconeixent els nostres drets. Això hauria demostrat que l'Estat espanyol és un estat modern i democràtic. Però no ho va fer. Va triar, unilateralment, la via de la repressió.

Els dies previs al referèndum, i especialment l'1 d'octubre, va aparèixer la violència i la repressió de l'Estat, amb detencions il·legals de membres de la Generalitat, entrades il·legals en empreses catalanes i altres immobles del país, la coacció dels cossos de seguretat espanyols i, fins i tot, les clares irregularitats, i per tant il·legalitats, de processos judicials que van vulnerar drets bàsics de moltes persones. Tot plegat sense oblidar les amenaces (també il·legals) de la Fiscalia a càrrecs electes locals i treballadors públics.

Aquests fets antidemocràtics i repressius de l'Estat van fer que l'organització final del referèndum de l'1 d'octubre s'hagués de fer basant-se en el gran treball, imaginació i fortalesa del moviment independentista i dels seus lideratges institucionals i socials. I, sobretot, amb l'esforç, voluntat, il·lusió i implicació de milers de catalans i catalanes.

Aquesta unió, lideratge, confiança i il·lusió va fer que, tot i la violència emprada per l'Estat els dies previs i especialment durant el referèndum, l'1 d'octubre fos la manifestació democràtica més gran que s'ha vist mai a Europa en les últimes dècades i la més important de la història de Catalunya.

Aquells dies vaig poder viure en diverses zones del país, i especialment al Baix Llobregat, la increïble força i determinació del poble de Catalunya. L'esperit democràtic i d'un sol poble que va fer possible l'1 d'octubre. Aquella energia que vam ser capaços de demostrar és absolutament imparabile. Un esperit que seguim tenint, però que hem de ser capaços de tornar-lo a fer efectiu.

Passat l'1 d'octubre, i especialment passat el 3 d'oc-

tubre, també van venir errors per part de l'independentisme, que ara, vistos amb la perspectiva del temps, segur que hauríem fet diferent. Però també estic convençut que hem après dels errors, i també hem de tenir clar quins van ser els principals encerts. El principal encert és l'enfocament de la nostra reivindicació des de la democràcia versus els que la neguen per tots els mitjans.

Un cop vist el gran resultat del referèndum, l'Estat espanyol podria haver intentat respondre-hi amb democràcia, però no ho va fer. Va optar per la venjança i va seguir la via repressiva. De fet, la va incrementar amb la detenció dels Jordis, la dissolució de les institucions democràtiques de Catalunya (el 155) i l'empresonament i l'exili del Govern legítim. Tot plegat sense oblidar el no parar d'accions contra el Parlament i el Govern que continuen fins avui, tot i les clares vic-

Foto: ACN

tòries de la majoria independentista el 21D i el 14F. Fins i tot l'Estat manté, des del 155, una constant campanya de mentides per intentar culpabilitzar l'independentisme de dividir la societat catalana.

La societat catalana ha estat des de sempre una societat democràtica, que ha defensat i lluitat per recuperar (durant la República, durant les diverses dictadures espanyoles, durant la Transició...) i defensar els fonaments d'una societat que basa la seva convivència en els processos i la defensa dels drets democràtics. Qui nega aquests drets (l'Estat) és qui trenca la nostra convivència.

Qui va lluitar per la Transició, per defensar la llengua durant la dictadura, pels drets dels treballadors i treballadores, per la República... Lluitava per drets democràtics, perquè no s'utilitzi la repressió per impedir la voluntat del poble i per tenir dret a decidir lliurement.

La repressió exercida per l'Estat des de la tardor del 2017 contra el poble de Catalunya, com a societat cívica, pacífica i democràtica, és una mostra clara de la voluntat unilateral de l'Estat de no escoltar ni respectar la societat catalana, des d'una posició de l'ús de la força i, per tant, de comportament antidemocràtic.

Ara tenim els cants de sirena de la taula de diàleg. Una taula on clarament ens han dit que no podem parlar ni d'amnistia ni d'autodeterminació i, fins i tot, que no té terminis, ni calendari clar, ni relators, ni mediadors, ni observadors... Potser cal ser clars... No és ni clara ni real la voluntat de diàleg per part de l'Estat. Ells imposen les seves condicions, una mostra més del comportament i imposició unilateral. Més aviat sembla una estratègia de l'Estat per dilatar el procés democràtic de l'independentisme, que així es vagi debilitant i, fins i tot, entrant en contradiccions. Amb un altre objectiu: fer creure a la comunitat internacional que el "problema català" s'ha resolt.

Catalunya seguim tenint la força de la raó en la nostra principal reivindicació, la democràcia. L'independentisme és un moviment democràtic, construït en la nostra tradició i cohesió com a societat, que basa la seva convivència en la tradició per la defensa de la democràcia. I per molta força, repressió i mentida que pugui exercir l'Estat, sempre hi serem, perquè no podem admetre ni deixarem que s'imposin comportaments antidemocràtics de l'Estat.

La base sòlida de la nostra convivència sobre els principis de la democràcia, el motiu i la força del moviment independentista, sempre hi serà, i més aviat que tard aconseguirem vèncer l'actitud repressiva i antidemocràtica de l'Estat.

Una de les estratègies que tenim l'independentisme és la denúncia constant d'aquesta repressió i enganys. El president Puigdemont és l'element més important que tenim en aquests moments, pel que representa, pel seu lideratge i pel reconeixement i respecte internacional que s'ha guanyat, sobretot en les opinions públiques. I com ha demostrat recentment, posa constantment en evidència les males arts de l'Estat espanyol i, fins i tot, les seves mentides al Tribunal Europeu.

Tenim un mandat i la raó democràtica, tenim el lideratge del president Puigdemont i tenim la força amb la qual vam fer realitat el referèndum de l'1 d'octubre. Quatre anys després, tot és possible. Només depèn de nosaltres.

Les millors perles

Enderroquen una part d'una via medieval d'origen romà al Poble-sec mentre feien unes obres per construir uns pisos. Ho ha explicat el periodista Marc Piquer, de Barcelona Singular. Els veïns van alertar el Districte i les obres es van aturar.

Fer malament la feina pot sortir car. I si no, que li diguin a la perruqueria que haurà de pagar 230.000 euros a una model per haver comès un error en tallar-li els cabells. Un canvi de look, per cert, que a ella li va sortir gratis.

Al Japó, un pilot que estava a punt d'enlairar un avió va veure una tortuga a la pista i va decidir esperar que passés. La velocitat no és la millor qualitat de les tortugues, i al final la van haver de treure. Només va aturar el trànsit aeri dues hores.

Isabel Díaz Ayuso viatja als Estats Units per reforçar la imatge internacional de la Comunitat de Madrid. Allà, ofereix una roda de premsa a la qual assisteixen mitjans d'allò més internacionals: Antena 3, Telemadrid, RNE...

Jordi Pujolar / ACN

LA FOTO

**SI EL TEU
CORATGE,
COMPROMÍS I
SOLIDARITAT
SON A PROVA
DE FOC**

**FES-TE
BOMBER
BOMBERA**

CONVOCATÒRIA OBERTA DEL 14/9 AL 13/10

interior.gencat.cat/festebombera

Tribuna

Economia de la passió o autoexplotació?

per Susana Pérez

Foto: Pexels

Internet ha portat noves formes de guanyar diners i nous camins cap a la realització professional. Les persones curioses, empàtiques, ambicioses i amb ganes de comunicar poden viure de les seves filies en l'entorn digital. Ibai Llanos ha trobat el camí explicant, per exemple, com jugar a videojocs o comentant partits de futbol a través del seu canal de Twitch. La catalana Aida Doménech, més coneguda com a Dulceida, ha fet el mateix en el sector de la moda a través d'Instagram.

Cada vegada és més freqüent sentir conceptes com *economia dels creadors* o *economia de la passió* per referir-se al fenomen de les persones que divulguen coneixements i generen prou ingressos per viure d'això. Algunes consultores han començat a quantificar el volum de mercat generat per aquests creadors apassionats. La companyia SignalFire, per exemple, diu que hi ha 50 milions de persones que obtenen ingressos a través de diferents plataformes socials com YouTube, Instagram, Snapchat, Twitch, Tiktok, Substack, Patreon, etc.

De fet, ser *youtuber* és la cinquena professió més desitjada pels nens i nenes espanyols d'entre 4 i 16 anys, segons la darrera enquesta "Què vols ser de gran?" elaborada per la consultora de recursos humans Adecco. Només està precedida per la de futbolista, metge, policia i professor. A les aules universitàries és fàcil trobar joves que desitgen ser el pròxim Ibai Llanos o la pròxima Dulceida. Però paral·lelament a l'*economia dels creadors* o a l'*economia de la passió* és urgent referir-se a altres termes menys sexys com, per exemple, l'*autoexplotació* o la *vida-treball*, adaptats magistralment a l'economia del segle XXI per la filòsofa Re-

medios Zafra en llibres com *El entusiasmo. Precariedad y trabajo creativo en la era digital*, premi Anagrama d'Assaig 2017.

Què passa amb tots aquests xavals que ho intenten però no ho aconsegueixen? Qui els torna les relacions d'amistat que no van tenir? I els estudis i els esports que es van perdre? En definitiva, qui dona veu a les frustracions aparellades a aquesta *economia de la passió*? Molts treballadors motivats i vocacionals, a qui els importa el capital simbòlic, estan disposats a contemplar el sou com una cosa secundària si la feina els agrada. En les indústries culturals, cada vegada és més freqüent que la feina es remuneri amb visibilitat en lloc de fer-ho amb diners.

Fins i tot les estrelles de l'*economia de la passió* paguen car el preu de la *vida-treball*. Tant Ibai Llanos com Dulceida han hagut d'aparcar en algun moment la seva trajectòria professional per tenir cura de la salut mental. La necessitat de generar contingut contínuament i d'estar sotmès constantment a l'impacte que aquest genera, ja sigui a través de quantes vegades es comparteix o quants m'agrada i comentaris rep, produeix elevades dosis d'estrès i d'ansietat.

Sovint ens pensem que som amos del nostre *treball-hobby*, però sense adonar-nos-en resultem ser esclaus d'un context laboral que ens anima a submergir-nos en una maquinària hiperproductiva per obtenir visibilitat. Fa anys que penso que l'autèntica revolució és fer cada dia la migdiada. Un dels aspectes clau per sobreviure avui dia és fixar els límits per no portar una *vida-treball*. Des d'aquí els animo a intentar-ho. Sort i felicitat.

“

Què passa amb tots aquests xavals que ho intenten però no ho aconsegueixen? Qui els torna les relacions d'amistat que no van tenir?

”

Flaixos

@maiolroger: Tres dies he trigat a pensar que el millor titular de la reacció del jutge de Sàsser a la demanda de Llarena era: "A palabras necias, oídos sardos".

@ierrejon: El ministro Escrivá propone trabajar hasta los 75 años. Con un 40% de paro juvenil, le preocupa más que los mayores no se jubilen.

@BeansMacca: Només fa quaranta-cinc minuts que em tenen asseguda a la cadira del dentista perquè "la doctora està aparcant".

línia vol ser un espai per a la conversa
metropolitana serena i responsable

Josep Martí
Blanch

Fèlix
Riera

Jordi
Muñoz

Oriol
Lladó

Maria
Abellanet

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Montserrat
Tura

Marc
Cerdà

Gala
Pin

David
Fernàndez

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Víctor
Porres

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

Diverses entitats i veïns de Sant Andreu van lamentar el passat 29 de setembre la mort del veí Xavier Gómez, conegut com a 'Xagori', activista veïnal amb una llarga trajectòria en defensa de Sant Andreu.

Colau tira pel dret i aprova el tanatori sense suport polític

» L'Ajuntament hi donarà el vistiplau definitiu per silenci administratiu
» El fort rebuig veïnal sembla que no servirà per aturar el projecte

EQUIPAMENTS ▶ Una sorpresa agra per al veïnat del barri de Sant Andreu va marcar el ple del passat dimecres 29 de setembre. Davant la manca de suports entre l'oposició sobre la construcció del tanatori a les Casernes de Sant Andreu, el govern municipal va retirar el punt de l'ordre del dia que havia de fer possible el seu pla urbanístic. L'alcaldessa Ada Colau ho va justificar al·legant que, en cas que el projecte hagués estat tombat en el ple, l'empresa Mémora podria indemnitzar l'Ajuntament, tal com, segons va dir, consta en un informe de la Secretaria General.

Aquest fet, però, no vol dir que el tanatori no es tiri endavant, sinó tot el contrari, ja que el consistori ha jugat la carta del silenci administratiu. És a dir, segons van indicar fonts municipals a *betevé*, la Llei d'Urbanisme de Catalunya considera que el pla podria aprovar-se si no hi

El tanatori és ara més a prop de ser una realitat. Foto: Twitter (@dobimes)

ha resposta per part de l'Ajuntament en un període concret.

REBUIG VEÏNAL

Aquesta estratègia no ha estat ben rebuda pel president de l'Associació de Veïns de Sant Andreu de Palomar, Santi Serra. "Nosaltres no estem en contra

del tanatori, sinó en contra d'un tanatori privat", recorda Serra, qui alhora insisteix que part de l'espai de les casernes s'hauria de destinar al veïnat. "Caldria fer un centre cívic o habitatge social", assenyala. "El que han fet és vendre part de la ciutat a l'empresa", assenyala Serra.

El carrer Gran. Foto: Ajuntament

S'endarrereix la pacificació del carrer Gran de Sant Andreu

URBANISME ▶ La pacificació del segon tram del carrer Gran de Sant Andreu, situat entre el carrer de Joan Torras i la plaça de Mossèn Clapés, patirà un retard per dues raons. Tal com expliquen fonts del Districte, el primer motiu pel qual la pacificació es començarà després de Reis del 2022 són les al·legacions presentades per uns particulars per coordinar la pacificació amb la urbanització de dos carrers per-

pendiculars aquest tram: la de Campeny i Colòmbia. "Si es fan coincidir les dues obres, es reduiran les molèsties als veïns", afirmen fonts del Districte.

La segona raó, segons explica el president de l'Associació de Veïns de Sant Andreu de Palomar, Santi Serra, és que el barri va demanar endarrerir la pacificació perquè aquesta no alterés la campanya de Nadal per als comerciants de la zona.

Reunió del veïnat i el Districte pel futur CAP de la Sagrera

SALUT ▶ Una nova reunió entre els veïns de la Sagrera, CatSalut i el Districte se celebrarà el pròxim 6 d'octubre per parlar de la futura ubicació del nou CAP de la Sagrera i l'ampliació temporal de l'actual CAP, segons expliquen des de l'Associació de Veïns de la Sagrera.

El president de l'entitat veïnal, Jauma Matas, afirma que els veïns esperen que en aquesta reunió se'ls comuniqui quina de les dues possibles ubicacions "és més adequada": els baixos d'un futur edifici de pisos públics del

carrer Gran de la Sagrera, entre Garcilaso i Felip II, o el solar buit que queda al costat del Club Esportiu Sagrerenc, situat al número 18 del carrer d'Hondures.

Tot i saber que cada vegada el veïnat és més a prop de tenir un CAP més gran que satisfaci les seves necessitats, Matas insisteix que l'entitat veïnal no acceptarà que l'ampliació temporal tingui forma de barracons. "Cal buscar solucions que facin més digne el dia a dia dels sanitaris, com llogar temporalment un local", sosté Matas.

Nova protesta contra el Porta a Porta a la plaça d'Orfila

Unes 400 persones van anar a la protesta. Foto: Twitter (@fans_portaporta)

RECICLATGE ▶ Una manifestació d'unides 400 persones contra el sistema de recollida de residus Porta a Porta va tenir lloc a la plaça d'Orfila de Sant Andreu el passat 17 de setembre. El mateix dia, l'Associació de Veïns de Sant Andreu Sud va enviar una carta a l'Ajuntament recordant les raons per les quals, segons van dir, el Porta a Porta "està empitjorant les condicions de vida" dels veïns. Parlen de "vulneració de drets" pel xip col·locat a les bosses, els horaris establerts per baixar la brossa al carrer, "la bru-

tícia" que, segons van afegir, deixa el sistema al barri o el fet que els 17 contenidors que es destinaran a la tirada de bolquers no serviran per acabar amb les molèsties.

Paral·lelament, diverses veus van criticar a Twitter que el consistori preguntés als veïns perquè feien servir bolquers abans d'instal·lar els contenidors. Per part seva, el president de l'Associació de Veïns de Sant Andreu de Palomar, Santi Serra, diu que cal fer un esforç i no respondre amb tantes negatives.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

625 522 561

C. Mallorca, 198 ppal. 1er Barcelona

BDC

BARCELONA DISTRICTE CULTURAL

El circuit cultural
als barris

10^a
edició

Entrada gratuïta

Reserva prèvia a districtecultural.barcelona

   #BcnDCultural

OCTUBRE-DESEMBRE 2021

 BARCELONA
CULTURA

Ajuntament de
Barcelona

GERMANS
HOMS
DES DE 1852

LLOGA 3 DIES
I PAGA'N NOMÉS 2

**Tarifa caps
de setmana**

Lloga la màquina
un divendres i torna-la
dilluns, pagant només
2 dies.

LLOGA ONLINE
www.homs1852.com

DIY
D'HOMS

DO IT YOURSELF, FES-HO TU MATEIX!

3x2

CAP DE SETMANA

Francesc Layret, 10 Mataró · 93 754 19 31 · info@homs1852.com ·   @homs1852

Queralt Lahoz és un dels referents de la cultura nascuda en una ciutat de l'extraradi metropolità. Foto: Say It Loud

Un exercici ràpid per començar: pensa en un grup de música català. En una artista catalana. En un escriptor català. En una directora de cinema de Catalunya. Ja ho tens? És molt probable que pel teu cap hagin passat bandes de pop o de rock com Manel, Mishima o Els Catarres. Escriptors com Jaume Cabré, Marta Orríols o Quim Monzó. Directors com Isona Pasola o Ventura Pons. Certament, tots aquests són artistes reputats, però només representen una part del nostre país. Una part allunyada dels barris més humils de la metròpoli, situats en ciutats com Cornellà, Santa Coloma o l'Hospitalet, i que des de fa temps s'han convertit en un planter de joves creadors.

Tornem a jugar: pensa de nou. Ara, però, en un artista nascut en una ciutat de la regió metropolitana que no sigui Barcelona. Indefectiblement, segur que et ve al cap Rosalía, que es va criar a Sant Esteve Sesrovires i que sempre ha fet bandera dels seus orígens humils i de la seva vinculació amb el Baix Llobregat. La fama de la cantant és molt superior a la de qualsevol dels artistes anomenats més amunt.

També és més conegut el Morad, el fenomen musical de moda de l'Hospitalet de Llobregat, el vídeo més vist del qual arriba als 35 milions de visites a YouTube. Fins i tot un artista com Beny Jr., un total desconegut a la secció cultural del Telenotícies de TV3, té temes amb més reproduccions a Spotify que la cançó més escoltada de Lluís Llach i més seguidors que Manel. O encara més increïble: Ghetto Boy, un jove de Sant Celoni que treballa de mosso de magatzem, té cançons a les xarxes que arriben al milió de visites. Això sí, només guanya 300 euros per aquest nombre ingent de reproduccions: és l'economia de plataformes.

INVISIBILITZACIÓ

Com pot ser que artistes amb milers i milions de seguidors no tinguin cabuda en els mitjans generalistes? "Les músiques perifèriques tenien un tap en part produït per la mirada racista i classista dels mitjans", explica el periodista especialitzat en música Nando Cruz. "Ho tenien complicat per arribar al *mainstream*, però les xarxes han fet que sorgeixin", reflexiona. Segons el seu parer, la indústria musical i el sector de la comunicació estan dirigits per les classes mitjanes i altes, que menyspreen aquesta cultura perifèrica. Així, els periodistes que viuen o han nascut a barris com l'Eixample o Gràcia no posen el focus en les ciutats metropolitanes. "Cobreixen concerts d'artistes que parlen dels petits detalls de la vida i no pas de músics que tracten els problemes socials", diu Cruz.

En aquest sentit, la rapera Lil Russia, nascuda a Montcada Bifurcació, explica que ella va ini-

Orgullosament de la metròpoli

Tot i que els mitjans de comunicació generalistes no en fan gaire cas, els artistes de les ciutats de l'extraradi metropolità estan cada cop més presents a la vida cultural catalana gràcies a les xarxes socials. Parlem amb algunes de les veus joves nascudes a ciutats com Montcada, Santa Coloma o Cornellà.

ciar-se en la música fent cançons amb bases instrumentals que trobava per internet, però no va començar a tenir cert èxit fins temps després. "Per fer-te un lloc has de venir a Barcelona a conèixer gent, perquè a Montcada és impossible. No hi ha xarxa i la música urbana és zero", diu ara que té tres discos al mercat.

Les distàncies que separen Montcada de Barcelona són infimes des d'un punt de vista geogràfic, però com diu Lil Russia,

poden ser enormes i significar la diferència entre tirar endavant la teva carrera o no fer-ho. Són els mateixos abismes dels quals parla Carol Rodríguez. Aquesta directora de cinema és, juntament amb la seva germana, autora de la pel·lícula *Chavalas*, un retrat de quatre amigues que viuen al barri obrer de Sant Ildefons, a Cornellà. "Quan vaig arribar a la universitat era el primer cop que sortia del barri... Va ser com un xoc cultural, perquè em vaig bar-

rejar amb gent que no era de la meua ciutat i no n'hi havia gaire que tingués pares migrants i que no fossin llicenciats", explica. "La igualtat no és real, i en el cas de les dones de classe obrera el sostre de vidre és clar", afirma.

Amb matisos, Queralt Lahoz, una cantant originària del barri de les Oliveres de Santa Coloma de Gramenet, també relata les barres per viure de la música: "Dedicar-te al que t'agrada és difícil quan no tens recursos eco-

nòmics... Evidentment, jo no soc de Sarrià o de Gràcia, però sento que per venir de l'extraradi no ho he tingut tan difícil. He lluitat".

ESTIGMA

De vegades, la barrera invisible entre certs barris i el centre metropolità s'expressa amb indiferència. En altres ocasions, la relació entre aquests dos mons és més agressiva. "Des de fora hi ha una mica el clíxé de gueto. Es pensa que venim d'un lloc violent i in-

El fenomen Morad

● Ja no es pot dir que el Morad sigui un fenomen inesperat. Cada cop que publica un vídeo a les xarxes té milions de visites, i el seu darrer concert va ser a l'Estadi Olímpic, la Meca de la música en directe a Barcelona, on han actuat Bruce Springsteen o Madonna. El cantant de 22 anys, nascut al barri de la Florida de l'Hospitalet en el si d'una família d'origen marroquí, va iniciar la seva carrera amb 14 anys. Aleshores enviava als amics les seves cançons per WhatsApp. Un dia que acompanyava a l'estudi de gravació Beny Jr., un altre cantant amb milions

adreçada a uns col·lectius que són majoritaris, tot i que no apareixen a la televisió", diu Cruz. "Hi ha molta més gent de classe empobrida que de classe alta. Gent que no té feina i que no pot pagar l'entrada del Primavera Sound", afegeix.

En aquest sentit, el cantant, que rep el sobrenom d'M.D.L.R. –que en francès significa *Mec De La Rue* (noi del carrer)–, ha sabut tocar les tecles adequades per connectar amb els joves que, com ell, han nascut a barris perifèrics, siguin de Sant Adrià o de Cornellà. Els ha fet sentir orgull o, com diu en una

El Morad, que acumula 415 milions de visites als seus vídeos de YouTube, ha sabut connectar amb la joventut de l'extraradi metropolitana com ningú

de seguidors, va decidir provar sort i enregistrar els seus temes. Anys després, el resultat són 415 milions de reproduccions a YouTube o una actuació privada a casa de l'influencer espanyol més famós, Ibai Llanos.

"No és un brot d'ara, el problema és que els mitjans anem anys enrere", afirma el periodista especialitzat en música Nando Cruz. Per què té tant èxit? Per què no se'n parla? Potser la clau es troba en un panorama musical a anys llum dels artistes que viuen en indrets com la Florida, el barri amb més densitat de població de tota la Unió Europea i amb una de les rendes mitjanes més baixes de Catalunya. "La música del Morad està

cançó, els ha fet saber que viuen "entre chicos pobres, pero no pobrecitos".

Les seves lletres parlen del barri, de la família i de l'amistat, de l'odi a la policia i de les identificacions per perfil ètnic i social. En els seus vídeos, gairebé sempre enregistrats a la Florida entre blocs de ciment, és freqüent veure-hi molts nens: una clara mostra del sentiment de comunitat que enarborava. "Potser és l'artista dels migrants, dels eternament exclosos, la veritable majoria silenciosa", reflexiona Nando Cruz. Vist així, té sentit que en els seus concerts apareguin banderes colombianes, libaneses o marroquines. A quants concerts de Manel hi ha gent amb banderes?

segur", assenyala Lil Russia. "Tenia amics que em deien que, si venien a Cornellà, els robarien el mòbil", recorda Carol Rodríguez.

En cert sentit, aquests estereotips poden explicar-se per la mirada despectiva envers la pobresa que perviu a la nostra societat. Els barris metropolitans dels quals sorgeixen molts artistes són sovint les zones més empobrides de Catalunya. En xifres es veu més de pressa. Sant Ildefons: la renda mitjana anual per habitant no supera els 9.000 euros. Les Oliveres: tampoc supera els 9.000 euros. Montcada Bifurcació: un altre cop no supera els 9.000 euros. Sarrià: voreja els 30.000 euros. Gràcia: al voltant del 16.000. L'Eixample: 20.000. Els primers "són barris on el lloguer és barat i on les administracions no inverteixen, però on tothom intenta guanyar-se la vida", considera Lil Russia.

ROMANTITZACIÓ

Invisibilitzar, estigmatitzar i encara un darrer perill al qual s'enfronten els artistes de la metròpoli: la romantització. És a dir, el procés pel qual els mitjans i les classes benestants enalteixen la vida als barris humils sense tenir una postura crítica envers el que s'hi

viu. "La música feta des de l'extraradi quan volen la invisibilitzen i quan no la romantitzen. Els aros d'or molen, però la droga no", diu Lil Russia. Queralt Lahoz ho explica en altres termes quan afirma que "qui parla de carrer no és tant de carrer com diu". "Qui ha viscut el carrer no vol viure-hi, vol tenir un bon sou. Comprar una casa a la seva mare", remata.

Segons explica el periodista Nando Cruz, aquesta romantització es produeix perquè els mitjans de comunicació estan dirigits, escrits i fins i tot adreçats a un perfil social molt concret, i tot el que escapa d'aquest perfil social els és aliè. "És una mirada des de la distància i no des de la vivència", considera.

La vida als barris perifèrics no és una bassa d'oli i, per això, molts artistes que hi han nascut acaben marxant cap a altres indrets del centre metropolità amb el sentiment de contradicció que això els genera. En una xerrada a l'Espai La Figa de l'Hospitalet emmarcada en el cicle *Narratives perifèriques*, l'escriptor de Sant Adrià Javier Pérez Andújar ho resumia així: "Per poder ser jo, tot el que necessitava era a fora del barri". En el mateix esdeveniment, Anna Pacheco, escriptora

"Està demostrat per musicòlegs que als espais més humils és on hi ha més art, perquè la gent se sent al marge de la cultura oficial, no té por i arrisca més"

"Qui parla de carrer no és tant de carrer com diu, perquè qui ha viscut el carrer en realitat no vol viure-hi; vol tenir un bon sou i comprar una casa a la seva mare"

del llibre *Listas, guapas, limpias*, en el qual una noia de classe obrera entra en contacte amb les classes adinerades de Barcelona, reconeixia que viure a fora del barri provoca sentiments de difícil gestió: "Jo ho porto amb cert sentiment de culpa. De vegades tinc ànsies de tornar amb els meus amics del barri, perquè em donen una sensació de refugi absolut. Un dia penso una cosa i l'endemà en penso una de diferent". Al cap i a la fi, potser la postura més comuna és la que descriu Lil Russia: "La relació amb el barri va de l'amor a l'odi".

ORGULL METROPOLITÀ

Ni estigma, ni invisibilització ni romantització. Quan tot el soroll que això genera s'apaga, els artistes metropolitans acaben sentint el mateix: l'orgull envers el lloc on han nascut. "Pots estar orgullosa dels teus orígens, això sí, perquè jo, per exemple, al meu barri he conegut gent treballadora, humil i honesta que lluita perquè no desnonin els seus veïns", explica Queralt Lahoz per afegir que és una manera de viure que no ha vist en "les classes beneficiades".

Aquest sentiment pot tardar anys a sorgir o no fer-ho mai. Ca-

rol Rodríguez explica que de vegades s'avergonyia de ser d'on era, però que amb el temps la vergonya va convertir-se en orgull. "A la plaça Catalunya de Cornellà hi ha una energia molt especial", diu la directora. "Jo volia fugir de les visions típiques que es tenen... Volia fer un *Girls* al meu barri i no a l'Eixample o a Gràcia. Un *Girls* de Cornellà, i per això la pel·lícula es titula *Chavalas*", afirma referint-se a la sèrie estatunidenca que narra la vida de quatre noies de classe mitjana-alta de Nova York.

És que si parlem de cultura, potser les ciutats metropolitanes són més que necessàries i tenen motius per a l'orgull. "Crec, i està demostrat per musicòlegs, que als espais més humils és on hi ha més cultura. Espais on la gent se sent al marge de la cultura oficial i arrisca més. No té por de la cultura generalista", diu Nando Cruz. Queralt Lahoz ho representa a la perfecció: "Jo no soc salsera, ni jazzera ni rapera. Abraço tots aquests estils perquè soc una dona sense etiquetes".

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

Restriccions | Reobren els espais exteriors de l'oci nocturn

El Govern permet des del 22 de setembre la reobertura de l'oci nocturn només en espais exteriors i fins a les 3 de la matinada. D'altra banda, la restauració també pot allargar el seu horari fins a la 1 de la matinada, 30 minuts més del que podia obrir fins ara.

L'Òpera al Comerç aterrarà al districte el 15 d'octubre

MÚSICA ▶ La tercera edició del programa Òpera al Comerç, impulsat per Barcelona Comerç i els seus eixos comercials, arribarà a l'Eix Fabra Centre el pròxim divendres 15 d'octubre. La iniciativa va arrancar el passat divendres 1 d'octubre a l'Eix Nou Eixample i, després del seu pas per Fabra Centre, arribarà a la resta de districtes de la ciutat.

La idea del programa, que durarà fins al 21 de gener, és que establiments associats als Eixos Comercials de Barcelona Comerç acullin setmanalment actuacions en directe de cantants d'òpera perquè els clients puguin gaudir d'aquest gènere musical en espais on no s'acostuma a escoltar. A més, en les mostres d'òpera es comptarà amb les veus de reconegudes personalitats del col·lectiu Òpera Jove de Catalunya, com el contratenor Sergio Monsalve, el baríton Fernando Álvarez o les sopranos Charo Tris i Sara Bermúdez.

Un dels trets més màgics de la iniciativa és que els espectacles

Les actuacions començaran simultàniament. Foto: Twitter (@eixosbcn)

començaran i acabaran sempre a tots els establiments participants de manera simultània: a les 17.30h i a les 20.30h.

ÒPERA PER A TOTHOM

El president de Barcelona Comerç, Salva Vendrell, va subratllar en un comunicat que, després que el programa no es

pogués celebrar l'any passat a causa de la pandèmia, torna amb els mateixos objectius de sempre. "Apostem per la fusió comercial i cultural, apropant als veïns un gènere líric, sovint desconegut pel gran públic, i traslladant la posada en escena dels grans teatres als comerços de proximitat", va recordar.

Aprovada l'ordenança que posarà ordre a les terrasses

TERRASSES ▶ La Comissió d'Urbanisme de l'Ajuntament va aprovar inicialment a mitjans de setembre la modificació de l'ordenança de terrasses per regularitzar les ampliacions fetes durant la pandèmia.

L'objectiu és regular les ubicacions de taules i cadires, que s'han posat a xamfrans o carrils de circulació, per fer-les definitives. Es tracta d'uns canvis que afectaran els més de 1.500 establiments als quals l'Ajuntament ha cedit, des del maig

del 2020, espais en la calçada com a resposta a la crisi provocada pel coronavirus.

La modificació de l'ordenança va tirar endavant amb el vot a favor del govern municipal (BComú i PSC), Ciutadans i PP i les abstencions d'ERC i JxCat. La tinenta d'alcaldia d'Urbanisme, Janet Sanz, va dir que d'aquesta manera es podrà començar la retirada dels blocs de formigó que tantes crítiques han despertat entre la ciutadania i l'oposició.

Amb la pandèmia les terrasses s'han ampliat. Foto: Carola López/ACN

NECESSITEM EL TEU SUPORT PER ACONSEGUIR UN GENERADOR D'OXIGEN.

Aquesta pandèmia no acaba fins que tothom estigui fora de perill.

DONA

fundacionvicenteferrer.org

900 111 300

VicenteFerrer

Transforma la societat en humanitat

#SOSCovidIndia

Equipo de abogados especializados en asesoramiento y gestión de herencias

Gabinete de Abogados

Separaciones · Divorcios · Accidentes
Indemnizaciones · Despidos · Sociedades
Contratos mercantiles · Reclamaciones de
cantidad · Recursos administrativos
Trámites de extranjería: *Cartas de invitación,*
permisos de residencia y trabajo, agrupaciones.

Asesoramiento y Gestión de Empresas y Particulares

Creación de empresas · Laboral y
Seguridad Social · Impuestos · Hacienda
Planificación fiscal · Constitución de
sociedades · Inspecciones · Extranjería
Permisos de apertura · Declaraciones de
renta, patrimonio...

Administración de Fincas

Gestión arrendamientos (*Pisos, locales...*)
Comunidades de propietarios · Tasaciones
Contratos de arras y arrendamientos
Tramitación hipotecas · Traspasos

Gestiones Notariales

Escrituras Compra-Venta · Testamentos
Herencias · Donaciones · Poderes
Constitución de sociedades
Actas de notoriedad
Capitulaciones matrimoniales

Asesoramiento y Contratación de todo tipo de Seguros

Hogar · Vehículos · Motocicletas Convenios
colectivos · Empresa Arrendamientos
Pensiones · Responsabilidad civil
Seguro de comunidad

Inmobiliaria

Compraventa de inmuebles a nivel nacional
(*Pisos, locales, parkings, naves...*) · Hipotecas
Permutas · Arrendamientos · Promociones
Peritaje de bienes y derechos inmobiliarios

Más que nunca, estamos cerca de ti

**Honestidad y servicio,
nuestro valor desde 1963**

Oficinas Centrales

Via Júlia, 61 · 08042 Barcelona
Tel. 933 506 400

Delegación

Via Júlia, 46 · 08016 Barcelona
Tel. 935 210 640

WWW.VIAJULIA.COM

Síguenos en:

registre d'agents immobiliaris
de Catalunya · alcat 0268-1247

api

A PROP

consum sostenible i de proximitat

Barcelona rep el Premi Nacional de Comerç Interior

Foto: Ajuntament

què entrin al sector del comerç de proximitat i possibilitin el relleu generacional. Pel que fa a aquest últim objectiu, el consistori ha creat una línia d'assessorament perquè els menors de 35 anys impulsin les

El guardó valora l'aposta per posar en marxa accions per impulsar el comerç de proximitat

seves idees de negoci, a més de reservar una partida de 10 milions d'euros que estan destinats a sis fons de capital risc privats per impulsar empreses emergents i innovadores.

En el cas de la renovació i posada al dia dels mercats municipals, el pla contempla el desplegament d'infraestructures de comunicacions, la instal·lació de càmeres i sensors d'aforament, una eina de gestió d'incidències i l'extensió d'una xarxa de pantalles i d'armariets per recollir les comandes.

MÉS PREMIS

Per altra banda, el Ministeri també ha concedit el Premi Nacional de Comerç a la botiga Santa Eulàlia, ubicada al passeig de Gràcia. Un guardó que està dotat amb 15.000 euros.

Guardó

L'Ajuntament de Barcelona ha rebut el Premi Nacional de Comerç Interior 2021 de mans del Ministeri d'Indústria, Comerç i Turisme.

El guardó reconeix la tasca de la ciutat en la recuperació i l'impuls del comerç de proximitat, una iniciativa recollida en el Pla de renovació urbana. Entre altres, aquest planejament recull actuacions com

ara *Barcelona mai s'atura*, un programa destinat a la reactivació de l'economia local que contempla una inversió de 87 milions d'euros per tirar endavant 82 mesures de xoc per fer front als efectes de la pandèmia.

IMPULSANT EL COMERÇ

En aquesta línia actua també el Pla estratègic de mercats 2015-2025, un programa que busca principalment el desenvolupa-

ment de les noves tecnologies relacionades amb els mercats municipals.

Amb tot, el Pla de renovació urbana es vertebrava en quatre eixos fonamentals: la digitalització del petit comerç a través de subvencions per a la formació, la modernització dels mercats municipals, promoure l'ocupació de locals comercials –amb subvencions del 80% per a projectes que ocupin locals a peu de carrer– i implementar accions de suport a joves emprenedors per-

El comerç de Sant Antoni recupera el volum de vendes d'abans de la pandèmia

Reactivació

El consum privat a Sant Antoni s'està recuperant a un ritme superior que a la resta de barris de la ciutat. Segons xifres recollides a tota Barcelona per l'Oficina Municipal de Dades (OMD) a partir de l'ús de targetes de crèdit i dèbit a les botigues, entre els mesos de març i juny d'enguany la despesa mitjana a Sant Antoni va superar en un 2,3% la de la resta de la ciutat. En el cas de les transaccions, la diferència arriba fins al 16,4%.

Des de l'Ajuntament defensen que la implantació d'una superilla en aquest barri de l'Eixample ha estat positiu per impulsar-hi les compres. En aquest sentit, el con-

sistori ho constata a partir de la presentació d'una enquesta sobre el terreny, en la qual es va preguntar a 33 persones sobre la transformació urbana de l'entorn del mercat. Doncs bé, gairebé 3 de cada 4 –un 72% en concret– considera que els canvis conviden a comprar-hi.

Per altra banda, segons dades d'un estudi de l'Agència de Salut Pública de Barcelona (ASPB), les persones que van entrevistar qualifiquen la superilla amb una nota d'entre 8 i 10, alhora que valoren que hi ha més tranquil·litat, seguretat i satisfacció en el veïnat, més descans i més socialització. Aquest mateix estudi, destaquen des de l'Ajuntament, registra també una millora de l'aire amb un descens de diversos gasos contaminants a l'atmosfera.

Foto: Ajuntament

consum sostenible i de proximitat

Visites, tallers i Scape Rooms per redescobrir els mercats

Educació

Els programes educatius dels mercats de Barcelona s'han reprès amb l'inici del nou curs escolar. L'Institut de Mercats Municipals de Barcelona (IMMB) proposa visites a les parades, projectes d'aprenentatge i serveis destinats a grans i petits, i fins i tot un joc d'habilitat mental que està triomfant arreu del país, malgrat les restriccions de l'últim any que n'han limitat l'expansió: un Scape Room.

Pel que fa a aquesta última iniciativa, l'IMMB proposa un repte als més petits, que hauran de recórrer els diferents mercats de Barcelona amb una missió molt clara: trobar l'únic rellotge que encara funciona als mercats i evitar el caos. Es tracta, això sí, d'una activitat virtual destinada a infants

d'entre 7 i 9 anys i a la qual es pot accedir a través del web de l'IMMB.

Per altra banda, les visites als mercats es reprenen a partir del programa *Menjo sa i sostenible, de mercat*, tot un clàssic dels mercats de la ciutat que enguany fa 12 anys que està en marxa. Consisteix en visites de grups d'infants als mercats per tal d'acostar-los a una alimentació saludable basada en els productes de proximitat que es poden trobar a les parades dels comerciants. Alhora, els petits es familiaritzen amb els productes de mercat, fet que ajuda a crear una imatge positiva d'aquests equipaments com a espais on anar a fer la compra.

Les activitats proposades durant les visites consisteixen des d'un conte explicat als menuts fins a l'elaboració de menús sans o aprendre a elaborar una llista de la compra.

Tanmateix, els més petits no són els únics que podran conèixer a fons els mercats, ja que també han tornat els projectes d'aprenentatge i servei (ApS), adreçats a estudiants d'ESO i Batxillerat i que es divideixen en dos: *Mercats per la porta gran*, dedicat als més adults, i *Menja't el món*, destinat a persones que acabin d'arribar a la ciutat.

INTEGRACIÓ

Aquests projectes, que es porten a terme en col·laboració amb les diferents entitats dels barris, tenen com a objectiu que els joves detectin les necessitats dels nousvinguts i generin un servei que respongui a ells, convertint els mercats, d'aquesta manera, en un espai d'inclusió i connexió dins dels districtes. L'IMMB promou aquesta activitat des de fa un parell d'anys.

EN PRIMERA PERSONA

“El nostre veí és el nostre client; estem al seu costat”

Pròsper Puig

Cansaladeria Puig
(Eix Sant Andreu)

Pròsper Puig és el continuador d'una nissaga de carnisers que van arrencar el negoci el 1957. Una botiga que, tanmateix, té arrels en un comerç familiar de principis del segle XX. I és que la proximitat i el tracte cara a cara amb els clients són els lemes de Puig.

Què és el que més valora un client?

El nostre client és el nostre veí. Nosaltres transcendim l'activitat econòmica. Nosaltres sí que fem comerç de proximitat. Allò de la ciutat dels 15 minuts que ara està tan de moda, nosaltres ho hem portat a la pràctica sempre. La gent es desplaça caminant i ens porta el seu cabàs. Som una continuïtat de la comunitat.

És això el que fa destacar els petits comerços per sobre de les grans superfícies?

Miri, durant la pandèmia hem fet molta feina d'acompanyament de la gent, quan necessitaven qualsevol servei o producte. Hem estat al seu costat en aquells moments. Perquè nosaltres vivim del nostre client. Per tot plegat, faria una crida als consumidors perquè valorin cada euro que es gasten, on se'l gasten i quin retorn social té.

Quins avantatges té per a una botiga com la seva formar part d'un eix comercial?

Des de l'eix hem pogut oferir serveis als nostres associats que en solitari no haguessin pogut aconseguir. Formar part d'un eix ja transcendeix la dinamització.

Foto: Ajuntament

El mercat de la Mercè celebra 60 anys amb una exposició fotogràfica

Foto: Ajuntament

Memòria

Sis dècades de vida donen per a molts moments. Alguns d'inoblidables, altres de pitjors, però sempre amb l'energia que caracteritza els paradistes dels mercats de la ciutat. Aquesta és l'edat del Mercat de la Mercè, que celebra el seu seixantè aniversari amb una mostra de fotografies històriques.

L'exposició està ubicada a les instal·lacions del mercat i exhibeix instantànies de la façana, a més de plànols originals de la instal·lació. També, és clar, mostra fotografies dels anys 60 i, a més, documentació de l'època que ajuda a entendre la trajectòria d'aquest equipament de barri. La mostra es completa amb l'escrit d'un paradista que ex-

plica la seva trajectòria al mercat i que dona una idea de la seva història.

L'exposició es pot visitar en horari de mercat. Els dilluns, dimarts i dimecres, de set del matí a dues del migdia. Els dijous, de set del matí a dues del migdia, i de cinc de la tarda a vuit del vespre. Els divendres estarà disponible per ser visitada de set del matí a vuit del vespre, mentre que els dissabtes l'horari és de set del matí a tres de la tarda.

El Mercat de la Mercè es va inaugurar el 19 de març del 1961, tot i que no va entrar en funcionament fins al 8 d'abril d'aquell mateix any. Es va edificar a sobre dels terrenys de l'antiga masia de Can Basté, al bell mig del camí que anava d'Horta a Sant Andreu. És el segon mercat que es va construir al districte de Nou Barris.

la Barcelona desconeguda

Turisme km0

Història sota les estrelles al centenari Observatori Fabra

SARRIÀ – SANT GERVASI/ L'Observatori Fabra és història viva de Barcelona. Aquestes instal·lacions –ubicades en plena serra de Collserola, sota la muntanya del Tibidabo– pertanyen a la Reial Acadèmia de Ciències i Arts de Barcelona i van ser inaugurades el 1904 en presència del rei Alfons XIII. La seva trajectòria centenària el converteix en un dels observatoris en actiu més antics del món i en una parada obligada per als amants de l'astronomia.

El seu nom prové de Camil Fabra i Fontanills, marquès d'Alcella, un industrial i polític barceloní que va donar una suma important de diners per a la realització d'un projecte que, en un primer moment, només tenia en compte dos àmbits d'investigació: l'astronòmic i el meteorològic. Amb els anys també s'hi va afegir l'estudi

Les visites permeten observar directament la Lluna, Júpiter o Mart com fa un segle, amb un telescopi que data de 1904

de l'activitat sísmica de la zona, per la seva ubicació estratègica.

Actualment, l'observatori se centra en la recollida i l'anàlisi de dades, des de terratrèmols i altres moviments de terra fins a fotografies de petits asteroides. També s'organitzen diferents cursos i es participa en

Foto: Ajuntament

programes científics internacionals. Tanmateix, la gran atracció d'aquestes instal·lacions són les visites guiades, una experiència inoblidable que inclou observacions directes de la Lluna, Júpiter, Saturn o Mart –segons l'època de l'any– i on fins i tot es pot sopar sota les estrelles. En aquest sentit, les observacions es continuen fent com fa un segle, és a dir, amb el telescopi refractor gegantí, que data de 1904. Per

acabar de posar la cirereta al pastís, les visites conclouen amb una petita ruta botànica pels jardins que envolten l'espai, on es poden contemplar pins, avets, xiprers, alzines i boixos, mimoses, llorers i llentiscles i moltes altres espècies.

L'Observatori Fabra ha rebut diverses distincions durant els anys, entre les quals destaquen la placa Narcís Monturiol de la Generalitat de Catalunya i la Medalla d'Or

de la Ciutat que atorga l'Ajuntament de Barcelona. L'any 2014, l'European Physical Society (EPS) va concedir a l'Observatori Fabra la distinció d'Historic Site (lloc històric) pel descobriment de l'atmosfera de Tità (entre altres descobriments) i per les seves sèries centenàries (meteorològica i sísmica). L'Observatori Fabra ha estat el primer centre a Espanya a rebre aquesta distinció de l'EPS.

Una pedrera romana que ens recorda com es va proveir la ciutat per créixer

SANTS – MONTJUÏC/ La muntanya de Montjuïc ha proveït la matèria primera per aixecar edificis, escultures i monuments a Barcelona des de l'època romana. Les característiques de la seva pedra –un material compacte i resistent de coloracions blanques, vinoses o violàcies– la van convertir al llarg dels anys en el millor ingredient per consolidar l'imparable creixement de la ciutat.

Un dels testimonis d'aquesta activitat el trobem al carrer dels Ferrocarrils Catalans, on es va localitzar un dels primers punts d'extracció del gres de Montjuïc. En aquest lloc es poden veure, esglaonats en el vessant, els negatius que han quedat de l'extracció dels grans blocs de pedra, així com el repicat per preparar les cares dels carreus. La principal hipòtesi és que aquests blocs de pedra es van traslladar des d'aquest punt per mar a l'altre costat de Montjuïc, on hi ha el nucli històric de la ciutat.

Fins al segle XX es van anar obrint altres pedreres a un costat i a l'altre de la muntanya per obtenir matèria primera que després s'utilitzava per bastir la ciutat en muralles i cases i per a molts dels elements escultòrics.

Foto: Aj.

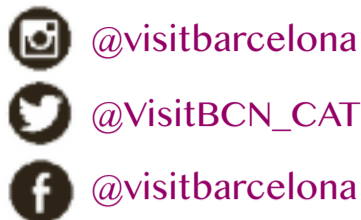
Una joia noucentista: la Casa Rosa Alemany

GRÀCIA/ La Casa Rosa Alemany és la porta d'entrada a l'avinguda de la República Argentina. Aquest edifici d'estil noucentista situat al número 6 i projectat el 1928 destaca per les tribunes de fusta ricament treballades i capriciosament disposades que canvien la seva distribució a mesura que s'eleva l'estructura pis a pis.

Considerada una de les petites joies arquitectòniques del districte, la casa Rosa Alemany compta amb una segona façana que dona a la Riera de Vallcarca.

Foto: Aj.

la Barcelona desconeguda

Viatja a la Barcelona del segle XIX des del cementiri del Poblenou

Foto: Ajuntament

SANT MARTÍ Un autèntic viatge en el temps. Aquesta és la sensació que transmet passejar pel cementiri del Poblenou, un espai d'estil neoclàssic capaç de transportar-te durant uns instants a la Barcelona del segle XIX.

Amb dos segles d'història, aquest cementiri va ser el primer a construir-se –dos cops– als afores de la ciutat. Les instal·lacions actuals segueixen un projecte de l'arquitecte italià Antonio Ginesi i es van inaugurar el 1819, després que el cementiri primigeni fos destruït durant la guerra del Francès. La seva llarga trajectòria converteix aquest espai en un veritable museu a l'aire lliure: els pan-teons monumentals, les escultures de marbre, l'organització de l'espai i la decoració del recinte són obra d'alguns dels millors escultors i arquitectes del segle XIX.

Només traspasar la porta d'entrada al cementiri situada a l'avinguda d'Icària, el visitant es troba amb un primer espai d'estil profundament neoclàssic i que s'estructura simètricament a partir de dos carrers que s'entrecreuen i configuren quatre illes. A la cruïlla entre aquestes dues artèries del cementiri s'hi va decidir col·locar un monument dedicat a les víctimes de l'epidèmia de febre groga de l'any 1821, que va tenir lloc poc després de la inauguració.

EL CEMENTIRI DELS PODEROSOS

Si el primer espai seguia els dissenys de l'italià Antonio Ginesi, l'any 1849 es va apostar per encarregar a l'arquitecte Joan Nolla la creació d'una segona zona diferenciada amb l'objectiu de destinar-la exclusivament a les famílies

benestants de la zona. En aquesta espècie de nou departament dins del mateix cementiri hi ha enterrats els membres d'algunes de les sagues familiars més poderoses de tota la ciutat de Barcelona. Els passadissos estan farcits de nombroses i valuoses escultures de la segona meitat del segle XIX, majoritàriament d'estil neoclàssic, però també algunes de modernistes i eclèctiques.

MESURES PER LA PANDÈMIA

El cementiri del Poblenou ha hagut d'aplicar diverses mesures de seguretat pel context sanitari actual a causa de la pandèmia del coronavirus. Entre altres, els serveis d'incineració i les cerimònies de comiat en espais tancats del recinte han vist reduït l'aforament total permès a la meitat.

Les Corts

Un supervivent neoromànic a Sant Ramon

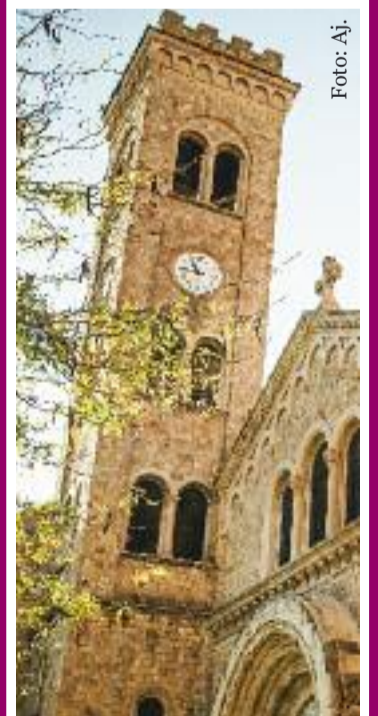
L'església de Sant Ramon Nonat és una de les parròquies amb més encant de Barcelona. Situada al barri de la Maternitat i Sant Ramon, aquest edifici d'estil neoromànic construït el 1924 és un testimoni més dels horrors de la guerra, ja que va ser cremat el juliol del 1936.

Les raons de la construcció inicial de l'església cal buscar-les en la forta immigració i el creixement que va experimentar la zona a partir dels anys vint del segle XX. Es va triar com a ubicació per erigir l'edifici un indret que ja acollia un altre santuari des del segle XVII i es va procedir a construir-hi tot el conjunt parroquial format per l'església, les dependències i l'escola del mateix nom que se situa a la façana del carrer de Collblanc.

La sòlida façana –un element que és considerat l'exponent d'estil neoromànic més rellevant de la ciutat– està presidida per una torre, amb campanar de pedra, planta quadrangular i cinc nivells d'obertures amb finestres geminades. Els portals són semicirculars amb timpans decorats amb mosaics de caràcter narratiu que expliquen la vida del sant.

Quatre anys després de l'incendi del juliol del 1936, l'arquitecte Josep Maria Sagnier va rebre l'encàrrec de dur a terme la reconstrucció del conjunt, que va coincidir amb la instal·lació de l'altar major de l'església.

Foto: Aj.

Modernisme i noucentisme uneixen forces a l'Estació de França

Foto: Ajuntament

CIUTAT VELLA L'Estació de França és una d'aquelles petites meravelles a ull de tothom que pot arribar a passar desapercebuda. Inaugurada l'any 1929 amb motiu de l'Exposició Internacional de Barcelona, aquest monumental espai no només destaca per ser la segona estació més gran de la ciutat, sinó també pel seu gran valor monumental i històric.

Obra de l'enginyer Andreu Muntaner i de l'arquitecte Pedro Muguruza, l'edifici és una creació a dues mans que treu pit com un dels exponents més importants de l'arquitectura de ferro modernista a Barcelona. Entre els diferents elements que conformen l'estructura és impossible no aturar la mirada en la doble marquesina metàl·lica amb vidrieres que fa possible l'espectacular efecte que provoca la llum natural sobre les dotze vies

de l'estació. Un altre component de gran bellesa és el vestíbul noucentista dissenyat per l'arquitecte Duran i Reynals, que compta amb tres grans cúpules per afavorir l'amplitud de l'edifici. La presència de materials nobles com el marbre i el bronze, tant al vestíbul senyorial com a la resta de l'estació, augmenten la vistositat i distinció de l'espai, sovint comparat amb l'estació d'Orsay de París.

Després d'una profunda remodelació, l'estació es va reobrir el 1992, coincidint amb els Jocs Olímpics de Barcelona, i es va especialitzar exclusivament en recorreguts de mitjana distància. Durant els últims anys també ha guanyat protagonisme cultural i en aquest espai s'hi celebren grans esdeveniments de ciutat, com la BNEW Barcelona New Economy Week 2021 de principis d'octubre.

L'equip de Javi Aznar començarà el curs el 16 d'octubre a la piscina Pere Serrat contra el CN Rubí, ja a la segona jornada. El partit davant el CN Sant Feliu, corresponent a la primera, serà el 24 de novembre. Marina Cordobés, Denise D. Mammolito, Hanna Ruckelshaus, Hayley Ballesty, Marit van der Weijden i Andrea Lorca són les novetats.

Arnau Ventura, somnis de porter

» El barceloní fa el salt al primer equip del Club Patí Congrès, de la Nacional Catalana
 » "A Sant Andreu tinc la majoria de les meves amistats i, és clar, el club que estimo", confessa

Toni Delgado
EL CONGRÉS

"Quan veia els entrenaments del primer equip, obria bé els ulls per fixar-me en tots els detalls. Estic vivint el somni de la meua vida", confessa Arnau Ventura (Barcelona, 2002), porter del Club Patí Congrès, on s'ha format des dels cinc anys. Ara ja s'imagina a algun dels nens del benjamí que entrena al club emulant la seva fita.

A la pista té molt d'aquell nen somiador. Les seves guardes, les proteccions de les cames, són del ratolí Jerry. Efectivament, de *Tom i Jerry*. "Són uns dibuixos que m'han encantat des de ben petit. Sempre els veia sopant amb el meu germà. M'havia de canviar les guardes i havia de pensar en un disseny... Va començar com una broma amb les amistats i em vaig acabar

decidint", explica, divertit, l'entrevistat, que ha fet el salt al primer equip aquesta temporada.

Un dels grans debats en l'hoquei patins continua sent el d'augmentar o no la dimensió de les porteries. Una mesura que ja es va prendre fa anys. Ventura no les tocaria més. "Sense mirar sé on estic col·locat. Si la porteria fos més gran, aniria perdut... La mesura faria que es veiessin més gols, però, sincerament, seria molt artificial", defensa.

Com recorden des d'*OK Porters*, els jugadors cada cop són més tècnics i xuten més fort i amb més efectes. Detalls que el barceloní, entrenador de porters fins a juvenil al club, té molt presents: "Treballem molt les diferents posicions perquè és vital. L'entrenament és integral".

OPTIMISTA

"Som un grup amb jugadors més veterans i molts joves. Estem motivats i amb ganes. Si ens dei-

Arnau Ventura, porter del Club Patí Congrès. Foto: David Valiente

xem l'ànima als entrenaments i als partits, crec que podem fer una bona temporada", pronostica després del debut a Nacional Catalana, amb derrota per 3-4 contra l'HP Tona. Ventura també juga-

rà amb el segon equip, de Primera Catalana. "Malgrat que el grup sigui molt jove, l'objectiu és la salvació", assenyalava.

Està tan a gust al barri de Sant Andreu que no recorda

quan s'hi va mudar, si fa tres o quatre anys. "Per la seva fisonomia sembla un poble. Hi tinc la majoria de les meves amistats i, és clar, el club que estimo", celebra el jove porter.

Nuevafrontera
 Marcant diferencies

A j u d a a p e r s o n e s e n e x c l u s i ó s o c i a l

ELS NOSTRES CENTRES:

Barcelona Lleida Alicante
 Cordoba Málaga Sevilla

Telèfon d'admissions: 93 711 80 99

www.nuevafrontera.org

nuevafrontera.org@gmail.com

espai.mèdia

*El primer diari de la indústria
espacial de Catalunya*

una publicació del
grup comunicació21

No t'ho perdís

Foto: Museu del Disseny de Barcelona

Exposició 'Joières'

El Museu del Disseny de Barcelona va inaugurar el 23 de setembre l'exposició 'Joières 1965-1990. Entre l'art i el disseny', que es podrà visitar fins al 28 de novembre. Es tracta d'una mostra dedicada a les primeres dones joieres que van treballar a Catalunya a la segona meitat del segle XX i que van contribuir de manera destacada a l'evolució de les joies a partir dels anys 60. L'exposició –comissariada per Imma Jansana i Pilar Vélez– inclou obres de les pioneres Ninon Collet i Mariona Lluch i d'altres artistes, com Marta Breis, Anna Font, Carmen Zulueta i moltes més.

Famosos

És el cantant d'una de les cançons de l'estiu, *Todo de ti*, i ha fet el remix d'un altre èxit que ho ha petat els últims mesos, *Tiroteo*. La carrera de Raúl Alejandro Ocasio (San Juan, Puerto Rico, 1993), més conegut amb el nom artístic de Rauw Alejandro, es troba en el seu moment més àlgid. Però el professional no és l'únic aspecte de la vida de l'artista que va sobre rodes: també està vivint un moment dolç a nivell sentimental. Després de mesos de rumors que el relacionaven amb Rosalía (Sant Esteve Sesrovires, 1993), els dos cantants de moda han confirmat que són parella. Ho han fet coincidint amb l'aniversari de la sesrovirenca, el passat dia 25, publicant diverses fotos i un vídeo a les xarxes socials. Se'ls veu feliços.

La fitxa

QUI ÉS?

R A U W A L E J A N D R O

ÉS FAMÓS PER...

Ser el cantant de moda

El seu 'Todo de ti' és un dels grans èxits de l'any

QUÈ HA FET?

Confirmar la seva relació amb Rosalía

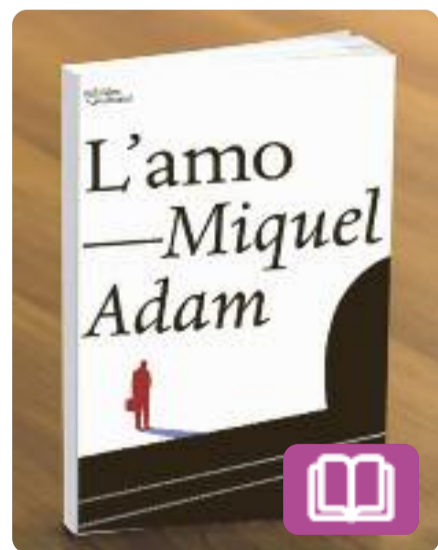
Els cantants han publicat fotos i vídeos que ho deixen clar

A LES XARXES...

Alegria per la parella

Feia temps que els fans esperaven aquesta confirmació

Llibres

L'amo
Miquel Adam

Ludvik Slaby és cap de premsa d'una prestigiosa editorial de Praga, però la seva vida laboral el té angoixat i l'omple de rancúnia. La mecànica inflexible que regeix l'editorial i les complexes relacions amb els altres protagonistes de la història aniran destruint la seva moral fins a portar-lo a una revisió dolorosa del seu amor incondicional pels llibres i la cultura.

Teatre

Disset anys
A. Andreu, B. Artigal i È. Pons

Què passa quan, després de cinc anys, tornes a veure les cares dels qui et coneixien de l'institut? Tots han canviat, però i tu? La vida que us imaginàveu és una realitat? Les preguntes que sorgeixen quan acabes els estudis i t'enfrontes al món professional ens porten a la incertesa, l'ansietat, la nostàlgia i la confusió constant. Al teatre El Maldà de Barcelona.

Música

Flor blanca
David Rosell

El productor David Rosell ha treballat amb grups com Txarango, Els Catarres o Buhos, però ara ha decidit alliberar la seva faceta de cantautor i ha publicat el disc *Flor blanca* (U98 Music). Aquest primer treball en solitari del manresà inclou vuit cançons, entre les quals hi ha *Flor blanca*, que dona nom al disc i que va dedicada a la seva filla.

Pelis i sèries

Maixabel
Icíar Bollain

El marit de Maixabel Lasa, Juan María Jaúregui, és assassinat per ETA l'any 2000. Onze anys més tard, un dels assassins demana parlar amb ella cara a cara a la presó on es troba després d'haver sortit de la banda terrorista. Tot i que no les té totes, i malgrat el dolor que li provoca la situació, Maixabel acaba acceptant-ho. Una història real que arriba a la pantalla gran.

ESTILS DE VIDA

Començar a buscar feina

Foto: Pexels

JOVENTUT

Buscar feina, i més en temps de pandèmia, pot ser un moment molt angoixant. Si, a més, ets jove i vols entrar per primer cop al mercat laboral, és probable que no sàpigues ni per on començar. Conscient d'això, la Direcció General de Joventut de la Generalitat de Catalunya té una entrada amb el títol 'Per on comencem' al portal Jovecat. En aquesta pàgina hi ha els primers passos que has de seguir si tot just acabes de decidir que vols començar a treballar.

Des de Joventut recorden que el més important al principi és tenir clars els teus objectius, és a dir, saber què busques: tipus de feina, condicions laborals (salari, horari...), àmbit geogràfic, etc. També és molt important l'autoavaluació, analitzar les teves possibilitats i limitacions: formació, experiència, qualitats personals, habilitats, interessos i aficions.

Un cop fet això, cal que et preparis per a la recerca de feina i per a possibles processos de selecció. Precisament, al web de Joventut hi ha eines per elaborar currículums i cartes de presentació i per preparar entrevistes de feina. Per acabar, un últim consell: mantingues una actitud positiva i activa i sigues constant.

Les claus.....

OBJECTIUS

Has de tenir clar què busques: el tipus de feina, les condicions laborals (salari, horari...), l'àmbit geogràfic, etc.

AUTOAVALUACIÓ

Analitza les teves possibilitats i limitacions: formació, experiència, habilitats, interessos i aficions...

PREPARACIÓ

Elabora un bon currículum i aprèn a preparar entrevistes de feina: Joventut et dona eines per fer-ho

CONSTÀNCIA

Acostuma a ser un procés llarg: intenta mantenir una actitud activa i positiva i sobretot sigues constant

Foto: Pexels

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

ELS BONS
RECORDS
VIUEN PER
SEMPRE

Els moments de pèrdua són difícils. Ho sabem. Moments en què necessita tranquil·litat i estar acompanyat dels éssers estimats, sense preocupar-se del servei funerari. Per això fem tot el possible per tal que en aquests instants no li falti res. Deixi-ho a les nostres mans. Vostè pensi en els millors instants viscuts. Perquè els bons records viuen per sempre.

TANATORI LITORAL

- Sales d'ús privat per estar amb els seus amb absoluta tranquil·litat.
- Disposa de tanatori i crematori al mateix centre.
- Possibilitat de personalitzar els serveis funeraris.

Avinguda de la Catalana, s/n. 08930 Sant Adrià del Besòs. T. 931 159 790

ÀLTIMA
www.altima-sfi.com